

„ЗАЩОТО ЧОВЕШКИЯТ СИН Е ГОСПОДАР НА СЪБОТАТА“

Матей 12:8

Фарисеите призоваваха юдеите да спазват Мойсеевата събота, но Христос донесе ново учение и нова събота!

През лятото на 1992г в Караганда, Казахстан, се намирал германския адвентист Хюго Имгоф. Той смело проповядвал десете заповеди в 20гл. на книгата Изход, говорел пленяващо и интересно, макар понякога да се чувствало в него самоувереност. В края на проповедта му задали въпроса: С какво се различава Мойсеевата събота от Христовата? На което Имгоф отговорил, че в Новия Завет никъде не се говори за Христова събота. Отново го попитали, кой е Господарят на съботата. Имгоф не отговорил, макар да знаел, че Господаря на съботата е нашия Спасител Исус Христос, той махнал с ръка и явно обичайки себе си повече от истината си замълчал.

В днешно време, сред християните са разпространени много ереси и различни заблуди. Това не е чудно, защото „тайната на беззаконието вече действа“ (2 Солунци 2:7) Преди Второто идване на Христос, (а по всички белези се вижда, че то е скоро), дяволът е особено активен, за да заблуди ако може дори и избраните. Той е разпръснал и разпръсква много лъжливи религии, за да отвлече хората от истината. **И мнозина, неприели с любов истината са измамани от дявола и вървят по заблуден път. В християнството, дяволът**

редовно посява плевели, за да отклони хората от спасението чрез лъжа, натрапвайки им, че това отдавна е остаряло. Днес мнозина налагат Мойсеевата събота и десетте старозаветни заповеди.

Съботата е една от най-великите тайни на Небесното царство!

Думата събота означава почивка и Христос е проповядвал за тази почивка на хората. Книжниците и фарисеите неведнъж са се опитвали да уличат Христос в нарушение на съботата, но Спасителят никога не я е нарушавал. Само че, **понятието на Христос и фарисеите за съботата не е било едно и също. Христос се придържал към духа, книжниците и фарисеите към буквата на закона.** Те говорили „на различни езици“, Христос на духовен, фарисеите на плътски език, и когато Христос обявил Себе си за Господар на съботата, това не достигнало до умовете и сърцата им.

Да, Христос е истинския Господар на съботата, истинския Господар на нашето сърце, ако ние сме Му го отдали чрез вяра изцяло.

И размишлявайки над Божието Слово, не можем да не забележим, че има две съботи:едната е Мойсеевата, другата е Христовата. Нека си припомним думите от Изход 20:8-11:

„Помни съботния ден, за да го освещаваш.Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела, а на седмия ден, който е съботата на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа...защото в шест дни Господ направи небето и Земята, морето и всичко, което е в тях, а на седмия ден си почина, затова Господ освети съботния ден и го освети.“

Нека размишляваме:**Господ освети този ден, в който Той Самият си почина. Думата „почина“ означава, че Господ е успокоен, направил си е почивка от всичките дела, които е извършил, бил е в покой.** В текста трябва да обърнем внимание на думата „ден“, защото **човешките и Божиите дни не са еднакви.**

И дори на първата страница от Библията, където се говори за дните на сътворението, трябва да имаме предвид дните не като земни, а като небесни. За съжаление, много хора, поради духовно невежество, не правят разлика между Божиите дни, дните на вечността и земните, човешките дни. **А това е от голямо и съществено значение, защото дните на вечния Бог са вечни, не са кратки като на човека.**

„Още и това нещо да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години-като един ден.“ (2 Петър 3:8)

Следователно, шесте дни от сътворението на небето, Земята и всичко на нея, са били огромен исторически период от време. И звездите, Слънцето и Луната, по които днес ние изчисляваме времето си-дни, седмици, месеци и години, още не са били дори създадени в първите дни, те са се появили чак на

четвъртия ден от сътворението. (Битие 1:14-19) Преди този ден, както се вижда от текста, светилата не са съществували и значи **не е имало и земни дни и нощи, нито седмиците, месеците и годините**. И от това, което апостол Петър ни казва за деня на Господа, че е като хиляда години, ние можем да разберем, че дните на сътворението са хилядолетия, и че денят в който Господ Бог си е починал от Своите дела не е земен, а небесен и той продължава и до днес.

И Господ Исус Христос ни въвежда в този хилядолетен Божий ден, въвежда ни в Небесното царство, което е вечно.

„Защото ако Исус Навиев беше им дал почивка, Бог не би говорил след това за друг ден.“ (Евреи 4:8)

Господ е възнегодувал против израиляните заради тяхното непокорство към Него и е казал, че те няма да влязат в Неговата почивка, т. е. - в Христовата събота, т. е. в Небесното царство.

„Затова възнегодувах против това поколение и рекох: Всякога се заблуждават в сърцата си, те не са познали Моите пътища, така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка.“ (Евреи 3:10-11)

От това става ясно, че нито **Мойсей**, нито **Исус Навиев** не са могли да въведат роптаещия, непокорен и плътски израилски народ в Божиата почивка, в Божието царство. Поради това, на тях, като на слаби и плътски хора, неродени свие, им бил даден закона на **Мойсей**, който е детеводител към Христос, та пазейки кротковременната земна събота, да могат да се подготвят за прехода към Божиата събота, в която е дадено да води народа Си само на Исус Христос, Божия Син.

В Небесното царство, в което не са влезли израиляните, днес влизат всичко хора, родени свие и от всички националности под водачеството на Великия Вожд-Исус Христос!

„Елате при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя.“

(Матей 11:28) **И всички, които идват при Христос се успокояват от бремето на закона. Христос дава новорождение и въвежда Своя народ в Божиата почивка, в Небесния покой, в истинската Божия събота, т. е. - в Небесното царство.**

„Защото някъде е казал за седмия ден така: “И почина си Бог на седмия ден от всичките си дела”, и пак на това място: “Няма да влязат в Моята почивка”. И тъй, понеже остава да влязат някои в нея, а онези, на които по-рано се благовести, не са влезли поради неверието си, затова Той пак определя един ден, „днес“, (т. е. **настоящия ден на спасение, който продължава вече повече от 2000г според човешкото летоброене**) като казва след толкова време чрез Давид, както вече казахме: “Днес ако чуете Неговия глас, не

закоравявайте сърцата си."
(Евреи 4:4-7)

Който разбира добре какво е Небесното царство, той разбира добре и какво е Христовата събота, защото те са едно и също нещо. Царството на Христос е Царство на мир и покой, на почивка, и друго не може да бъде. И тъй като Христос се явява Цар на Небесното Царство, Той с право назовава Себе Си Господар на съботата, т. е. Господар на вечната почивка! Може ли Господарят на съботата да бъде Господар само един човешки ден, ден от земната седмица, който го наричат събота? Не! Той е Господар на всички наши дни, включително и на съботата!

„Следователно, за Божиите люде остава една съботна почивка.“ (Евреи 4:9)

Съботянство е всичко, което се отнася до спазването на деня събота, а Христос учи в събота да се вършат добри дела. Ето защо, нашата, Христовата събота, е запазването на мира в сърцата ни и праведността в Христа Исуса, нашия Господ. И ако ние живеем по Духа, за нас няма никакво осъждение и тогава в нас непременно пребивават любовта, кротостта, смирението, търпението, мирът, радостта, благодатта и вярата, а всичко това е Христовата събота, защото е казано: „Против такива неща няма закон.“ (Галатяни 5:23)

Ако ние сме пълни с гняв, ропот, клевети, нетърпение, неверие и омраза, ние се явяваме нарушители на Христовата събота и си навличаме Божия гняв. В такъв случай няма да ни помогне Мойсеевата събота, дори ако не вършим никаква работа в нея. **Защото Христовата събота е не за ръцете, но за нашия дух и то новороденият!**

„Но иде час и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина, защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог е дух и онези, които Му се кланят, с дух и истина трябва да се кланят.“ (Йоан 4:23-24)

Разбира се, Мойсеевата събота се спазва лесно-само един път в седмицата, но Христос желае ние да пребъдваме в Него не само един ден, но всеки час и всяка минута, завинаги! **Да спазваш Христовата събота е много по-трудно, затова плътските християни избират да служат на Бога от седемте дена само един!**

Юдеите, които не са били родени свише, са работели шест дни, а на седмия, съботата, са почивали и са давали почивка и на робите си, и на животните.

Днес Христос ни предлага да оставим всичко, да продадем имота си и да Го последваме. (Матей 19:21) Това означава, че човек трябва да се освободи от всички земни грижи и напълно да служи всички дни и нощи

на Христос. Да оставиш всичко означава, да пуснеш всяка грижа за плътта и всички други земни грижи, да търсиш съвършенството и да живееш още тук на Земята в Небесното Царство и за него. Трудно е да се направи тази стъпка, защото нашият имот е не само ниви и градини, но и нашите домове деца, съпрузи, нашата кариера и още много други неща, които ние незабелязано превръщаме в идоли за нас. И не е лесно да ги поставим на второ място, а Христос на първо. Не е лесно да служим първо на Христос, а после на тях. Но Той заявява с цялата Си прямота:

„И всеки, който е оставил къщи или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или чада, или ниви заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот.“

(Матей 19:29)

И още:

Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме следва.“

(Марк 8:34)

„Който люби баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене, и който люби син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене. И който не вземе кръста си и не върви след Мене, не е достоен за Мене.“

(Матей 10:37-38)

„Никой, който е сложил ръката си на ралото и гледа назад, не е за Божието царство.“

(Лука 9:62)

За всеки новороден християнин е от първостепенно значение да служи на Христос и да Го следва, а всички земни грижи да предаде на Него, защото в Христос е вечния живот и Той самият е Живота. А Той е казал:

„Съботата е направена за човека, а не човекът за съботата.“ (Марк 2:27)

Вижте как се променя всичко, ако кажем тази фраза различно, с думата, която всъщност е правилната:

„Почивката е направена за човека, а не човекът за почивката.“

Да бъде слава на нашия Господ Исус Христос, Който ни въвежда във вечната почивка, в Божията събота! Амин.

Превод: Светлина за теб